

3 Metoda nejmenších čtverců

Břetislav Fajmon, UMAT FEKT, VUT Brno

Téma je podrobně zpracováno ve skriptech [1], kapitola 6, strany 73-80.

Jedná se o třetí možnou metodu aproximace, která se od předchozích dvou metod (interpoleční polynom a splajn) liší tím, že hledaná funkce NEMUSÍ procházet zadanými body $[x_0, y_0]$, $[x_1, y_1]$, \dots , $[x_n, y_n]$. To je výhodné v tom, že mezi naměřenými body mohou mít dva různé body stejnou souřadnici x (např. může nastat situace $x_2 = x_3$).

Důležitá poznámka: U metody nejmenších čtverců (MNČ, anglicky least squares method = LSM) z charakteru naměřených dat (nejlépe z obrázku) předem stanovíme, jakého typu bude funkce, kterou chceme najít:

- **Lineární aproximace:** hledáme funkci $y = a + bx$.
- **Kvadratická aproximace:** hledáme funkci typu $y = a + bx + cx^2$.
- **Exponenciální aproximace:** hledáme funkci typu $y = l \cdot a^x$, kde a, l jsou neznámé konstanty.
- **Jak řešit posunutou exponenciální aproximaci, když potřebujeme najít funkci typu $y = k + l \cdot a^x$?**

3.1 Metoda nejmenších čtverců pro přímku

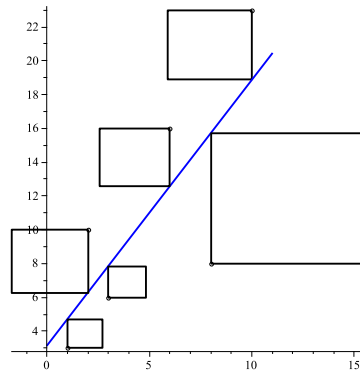
Jsou dány body $[x_0, y_0], [x_1, y_1], \dots, [x_n, y_n]$. Hledáme funkci typu $y = a + bx$, která aproximuje tyto body.

Hledejme přímku $y = a + bx$ tak, že součet čtverců odchylek naměřené (zadané) souřadnice y_i a souřadnice $a + bx_i$ vypočtené pomocí hledané přímky

$$S = \sum_0^n (y_i - (a + bx_i))^2$$

je minimální možný.

Název metoda nejmenších čtverců se vžil díky grafickému názoru, že totiž opravdu hledáme takovou přímku, pro kterou je součet ploch čtverců odchylek minimální – viz obr.:

(uvedené obrazce jsou skutečně čtverce – o obdélníky se jedná jen zdánlivě, díky různým měřítkům na obou osách).

$S(a, b) = \sum_0^n (y_i - (a + bx_i))^2$ je funkce dvou neznámých proměnných a, b . Najít její minimum znamená najít stacionární bod (o kterém lze dokázat, že je minimem této funkce S), tj. řešit systém rovnic $S'_a = 0, S'_b = 0$. Derivujeme tedy podle proměnných a, b , ostatní písmena považujeme za konstanty:

$$\sum_0^n 2(y_i - a - bx_i)(-1) = 0;$$
$$\sum_0^n 2(y_i - a - bx_i)(-x_i) = 0.$$

Roznásobením závorek, vydělením rovnic dvěma a

rozdělením sumy k jednotlivým členům dostaneme

$$\begin{aligned} a(n+1) + b \sum x_i &= \sum y_i; \\ a \sum x_i + b \sum (x_i^2) &= \sum (x_i y_i). \end{aligned}$$

Tyto rovnice se nazývají normální rovnice. Jsou to vlastně dvě **LINEÁRNÍ** rovnice o dvou neznámých a , b , které vypočteme, a hledanou funkci máme nalezenou.

Příklad 3.1. Metodou nejmenších čtverců nalezněte

přímku aproximující zadané body:
$$\begin{array}{c|cccc} x_i & 1 & 1 & 2 & 3 \\ \hline y_i & 2 & 3 & 1 & 4 \end{array}$$

Výsledek:

$$y = 1,5455 + 0,5455 \cdot x.$$

Tatáž úloha, ale v maticovém zápisu: Hledáme
přímku $y = a + bx$. Až ji najdeme, bude v bodech x_i
platit

$$\begin{aligned}y'_0 &= a + b \cdot x_0; \\y'_1 &= a + b \cdot x_1; \\&\vdots \\y'_n &= a + b \cdot x_n;\end{aligned}$$

kde y'_i nejsou derivace, ale funkční hodnoty vypočtené dosazením x_i do rovnice přímky.

Maticově tento zápis můžeme psát

$$\begin{pmatrix} y'_0 \\ y'_1 \\ \vdots \\ y'_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & x_0 \\ 1 & x_1 \\ \vdots & \\ 1 & x_n \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix}.$$

což označením vektorů a matice je

$$\vec{y}' = Z \cdot \vec{a}.$$

Je možné ukázat, že normálním rovnicím pro určení koeficientů a , b odpovídá maticový zápis

$$Z^T \cdot \vec{y} = Z^T \cdot Z \cdot \vec{a},$$

kde

$$\vec{y} = \begin{pmatrix} y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

jsou původní naměřené y -ové souřadnice zadávaných bodů. Odtud lze maticově psát přímo vzorec pro výpočet hledaných koeficientů a , b :

$$\vec{a} = \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = (Z^T \cdot Z)^{-1} \cdot Z^T \cdot \vec{y}.$$

Příklad 3.2. V našem příkladu aproximace bodů

x_i	1	1	2	3
y_i	2	3	1	4

pomocí přímky máme

$$Z = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \\ 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix},$$

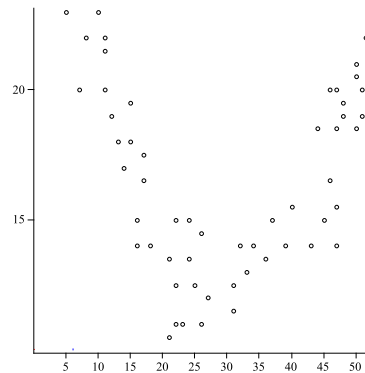
(v prvním sloupci matice Z jsou jedničky proto, že hledáme přímku $y = a \cdot 1 + b \cdot x$ (koeficient a stojí u funkce konstantně rovné jedné). Ve druhém sloupci matice Z jsou hodnoty x_i proto, že koeficient b stojí ve vzorci lineární funkce u x)

$$Z^T \cdot Z = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \\ 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 & 7 \\ 7 & 15 \end{pmatrix},$$

$$\vec{a} = \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 & 7 \\ 7 & 15 \end{pmatrix}^{-1} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 1 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1,5455 \\ 0,5455 \end{pmatrix}.$$

3.2 Metoda nejmenších čtverců pro parabolu

Samozřejmě že vztah mezi dvěma veličinami nemusí být lineární. Například pokud hledáme model (= funkci) popisující závislost věku člověka na době, za jakou uběhne sto metrů:

Z obrázku je zřejmé, že parabola uvedenou závislost popíše lépe než přímka, tj. hledáme koeficienty a , b , c tak, aby funkce $y = a + bx + cx^2$ byla nejvhodnějším modelem ze všech těchto parabolických funkcí.

Hledejme tedy kvadratickou funkci $y = a + bx + cx^2$ tak, aby součet čtverců odchylek naměřené (zadané) souřadnice y_i a souřadnice $a + bx_i + cx_i^2$ vypočtené pomocí hledané kvadratické funkce

$$S = \sum_0^n (y_i - (a + bx_i + cx_i^2))^2$$

byl minimální možný.

$S(a, b, c) = \sum_0^n (y_i - (a + bx_i - cx_i^2))^2$ je funkce tří neznámých proměnných a, b, c . Najít její minimum znamená najít stacionární bod (o kterém lze dokázat, že je minimem této funkce S), tj. řešit systém rovnic $S'_a = 0, S'_b = 0, S'_c = 0$. Derivujeme tedy podle proměnných a, b, c ostatní písmena považujeme za konstanty:

$$\sum_0^n 2(y_i - a - bx_i - cx_i^2)(-1) = 0;$$

$$\sum_0^n 2(y_i - a - bx_i - cx_i^2)(-x_i) = 0;$$

$$\sum_0^n 2(y_i - a - bx_i - cx_i^2)(-x_i^2) = 0.$$

Roznásobením závorek, vydělením dvěma a rozdělením sumy k jednotlivým členům dostaneme tvar normálních rovnic pro parabolu:

$$\begin{aligned} a(n+1) + b \sum x_i + c \sum (x_i^2) &= \sum y_i; \\ a \sum x_i + b \sum (x_i^2) + c \sum (x_i^3) &= \sum (x_i y_i); \\ a \sum (x_i^2) + b \sum (x_i^3) + c \sum (x_i^4) &= \sum (x_i^2 y_i) \end{aligned}$$

Příklad 3.3. Parabolou aproximujte tytéž zadané

body:
$$\begin{array}{c|cccc} x_i & 1 & 1 & 2 & 3 \\ \hline y_i & 2 & 3 & 1 & 4 \end{array}.$$

Výsledek:

$$y = 8,5 - 8,25 \cdot x + 2,25 \cdot x^2.$$

Kdybychom chtěli použít (s počítačem) vzorec

$$\vec{a} = \begin{pmatrix} a \\ b \\ c \end{pmatrix} = (Z^T \cdot Z)^{-1} \cdot Z^T \cdot \vec{y},$$

tak

$$Z = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1^2 \\ 1 & 1 & 1^2 \\ 1 & 2 & 2^2 \\ 1 & 3 & 3^2 \end{pmatrix}, \quad \vec{y} = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 1 \\ 4 \end{pmatrix}$$

(první sloupce matice Z je určen hodnotami 1, druhý hodnotami x_i , třetí hodnotami x_i^2).

3.3 Metoda nejmenších čtverců pro exponenciální funkci typu $y = l \cdot a^x$

Pokud bychom postupovali „klasicky“, máme

$$S(a, l) = \sum_0^n (y_i - l \cdot a^{x_i})^2$$

a řešením rovnic $S'_a = 0$, $S'_l = 0$ dostaneme

$$\sum_0^n 2(y_i - l \cdot a^{x_i})(-a^{x_i}) = 0;$$

$$\sum_0^n 2(y_i - l \cdot a^{x_i})(-l \cdot x_i \cdot a^{x_i-1}) = 0,$$

což je systém nelineárních rovnic, jehož řešení je stejně obtížné jako řešení původní úlohy (např. Newtonovou metodou pro dvě nelineární rovnice – viz kapitola 5 skript).

Proto se tímto způsobem hledání paraboly neprovádí, nýbrž jistým způsobem převedeme úlohu na úlohu nalézt lineární funkci: Zlogaritmováním rovnice

$$y = l \cdot a^x$$

dostaneme

$$\ln y = \ln l + x \cdot \ln a.$$

Označením $z = \ln y$, $A = \ln l$, $B = \ln a$ máme najít

funkci typu

$$z = A + x \cdot B$$

pro neznámé koeficienty A , B – a zde lze užít MNČ pro lineární funkci. Dostaneme tedy normální rovnice tvaru

$$\begin{aligned} A(n + 1) + B \sum x_i &= \sum \ln y_i; \\ A \sum x_i + B \sum (x_i^2) &= \sum (x_i \cdot \ln y_i), \end{aligned}$$

které jsou lineární. Po nalezení A , B musíme užít zpětné transformace pro nalezení původních konstant: $l = e^A$, $a = e^B$.

Příklad 3.4. V našem stále stejném příkladu aproximujte zadané čtyři body funkcí typu $y = l \cdot a^x$:

x_i	1	1	2	3
y_i	2	3	1	4
$\ln y_i$	0,69315	1,0986	0	1,3863

(do zadání byl přidán řádek hodnot $\ln y_i$, které jsou při výpočtu potřeba; tento řádek v zadání příkladu nebývá, a musíme jej tam dodat výpočtem!!!).

Výsledek: Dostaneme $A = 0,5473$, $B = 0,1413$, a odtud lze určit

$$l = e^A = 1,729; \quad a = e^B = 1,152.$$

Tedy hledaná funkce předem určeného typu má tvar

$$y = 1,729 \cdot 1,152^x.$$

3.4 Poznámka k možnostem hledání exponenciální funkce při aproximaci pomocí MNČ i jinak

Následující důležité poznámky jsou vzaty ze skript [2], včetně ilustračního příkladu. Některé z těchto věcí nejsou součástí skript [1]. Obsah je nepovinný, ale užitečný. Vše bude vysvětleno na následujícím příkladu:

Příklad 3.5. V letech 1987–1995 byly v jistém hudebním vydavatelství prodány (v tisících kusů) tyto počty hudebních CD:

rok	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
x_i	1	2	3	4	5	6	7	8	9
y_i	3	10	15	21	35	42	58	81	110

Aproximujte tyto hodnoty exponenciální funkcí (místo skutečných let byla volena menší čísla x_i , která představují uvedených devět let).

Řešení: dosazením do MNČ pro exponenciální funkci (normální rovnice na str. 19) hledáme funkci typu $y = l \cdot a^x$ a najdeme

$$y = 3,6052 \cdot 1,4938^x.$$

Při výpočtu jsme vlastně nehledali minimum funkce

$S = \sum (y_i - l \cdot a^{x_i})^2$, ale minimum součtu čtverců po linearizaci, tj. minimum funkce

$$S_l = \sum (\ln y_i - \ln l - x_i \cdot \ln a)^2$$

(kde tedy $A = \ln l$ a $B = \ln a$ a využili jsme normální rovnice ze strany 19). Nicméně, pokud už máme nalezenou funkci y , nic nám nebrání dosadit do původního

„klasického“ součtu čtverců a spočítat

$$S = \sum_0^8 (y_i - 3,6052 \cdot 1,4938^{x_i})^2 = 726,546.$$

Příklad 3.6. V letech 1987–1995 byly v jistém hudebním vydavatelství prodány (v tisících kusů) tyto počty hudebních CD:

rok	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
x_i	1	2	3	4	5	6	7	8	9
y_i	3	10	15	21	35	42	58	81	110

Aproximujte tyto hodnoty pomocí MNČ modifikované „váženým součtem“ neboli „součtem s vahami“.

Řešení: Ukazuje se, že místo hledání minima funkce

$$S_l = \sum (\ln y_i - \ln l - x_i \cdot \ln a)^2$$

(což je vlastně minimalizovaná funkce v oddílu **3.3**, tj. MNČ pro přímku aplikovaná na zlinearizovanou funkci) dává lepší výsledky hledání minima funkce

$$S_{lw} = \sum w_i \cdot (\ln y_i - \ln l - x_i \cdot \ln a)^2,$$

tedy zlinearizovaná exponenciální funkce + navíc použijeme tzv. váhy $w_i = y_i^2$ (druhé mocniny y -ových souřadnic zadaných bodů), kde hodnotou y_i^2 násobíme i -tou závorku.

V případě minimalizace S_{lw} dostaneme normální rovnice ve tvaru

$$\begin{aligned}\ln l \cdot \sum y_i^2 + \ln a \cdot \sum x_i y_i^2 &= \sum y_i^2 \ln y_i; \\ \ln l \cdot \sum x_i y_i^2 + \ln a \cdot \sum x_i^2 y_i^2 &= \sum x_i y_i^2 \ln y_i\end{aligned}$$

(jedná se o tytéž rovnice jako na str. 19 s tím doplněním, že každý člen v sumách je vynásoben ještě hodnotou y_i^2).

Využitím těchto rovnic na naše zadání příkladu dostaneme $\ln l = 1,8483$, $\ln a = 0,317$, tedy po odlogaritmování máme $l = e^{1,8483} = 6,349$, $a = e^{0,317} = 1,373$, a tak

hledaná funkce je tvaru

$$y = 6,349 \cdot 1,373^x.$$

Pokud už máme nalezenou funkci y , nic nám nebrání dosadit do původního „klasického“ součtu čtverců a spočítat

$$S = \sum_0^8 (y_i - 6,349 \cdot 1,373^{x_i})^2 = 58,255.$$

Je vidět, že „modifikovaná“ metoda dává nižší součet odchylek než „linearizovaná“ metoda.

Skripta [2], str. 30-32, uvádí ještě jakousi jinou metodu, která už není typu metody nejmenších čtverců:

metoda částečných součtů hledá aproximační křivku tvaru $y = k + l \cdot a^x$ a nalezne funkci

$$y = -10,8313 + 11,81813 \cdot 1,292061^x;$$

pokud pro tuto funkci vypočteme „klasický“ součet odchylek S , dostaneme ještě nižší hodnotu, než u obou zmiňovaných varinat MNČ pro exponenciálu:

$$S = \sum_0^8 (y_i + 10,8313 - 11,81813 \cdot 1,292061^{x_i})^2 = 29,797.$$

Tato metoda částečných součtů je velmi rozumnou alternativou MNČ, protože nemusí nutně mít osu x jako asymptotu grafu – asymptotou je přímka $y = k$.
Omezení této metody:

- $a > 0$... tohle je velmi rozumný předpoklad a žádné omezení moc nedává – i při MNČ nás zajímá zejména tento případ;
- metodu částečných součtů lze užít jen pro počet zadaných bodů dělitelný třemi, čehož lze lehkou dosáhnout eventuelním vypuštěním prvních jedné nebo dvou hodnot z výpočtu;

- musí také platit, že x_i tvoří posloupnost bodů $1, 2, \dots, n$ – toto omezení některé situace vylučuje a omezuje její užití jen na situace, kde $x_{i+1} - x_i$ je konstantní; přesto je tato metoda užitečná, pokud zpracováváme posloupnost čísel, kdy každé udává hodnotu jisté veličiny za stále stejné období.

Vysvětlení metody: označme

$$S_1 := \sum_{x=1}^m y(x) \doteq \sum_{i=1}^m y_i;$$

$$S_2 := \sum_{x=m+1}^{2m} y(x) \doteq \sum_{i=m+1}^{2m} y_i;$$

$$S_3 := \sum_{x=2m+1}^{3m} y(x) \doteq \sum_{i=2m+1}^{3m} y_i.$$

Hodnoty $y(x)$ přesně neznáme, ale můžeme je přibližně aproximovat pomocí souřadnic y_i zadaných bodů $[1, y_1], [2, y_2], \dots, [n, y_n]$ (v této matematické metodě výjimečně čísujeme indexy od hodnoty 1).

Využijme dále toho, že $y(i) = k + l \cdot a^i$ – nyní můžeme S_1, S_2, S_3 přepsat do tvaru

$$S_1 = mk + l \cdot \sum_{x=1}^m a^i = mk + l \cdot a \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1}; \quad (1)$$

$$S_2 = mk + l \cdot \sum_{x=m+1}^{2m} a^i = mk + l \cdot a^{m+1} \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1}; \quad (2)$$

$$S_3 = mk + l \cdot \sum_{x=2m+1}^{3m} a^i = mk + l \cdot a^{2m+1} \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1}. \quad (3)$$

(sumy se sečetly podle vzorce pro součet m členů
geometrické posloupnosti:

$$1 + a + a^2 + \dots + a^{m-1} = \frac{a^m - 1}{a - 1}$$

Nyní odečtením **3** MINUS **2** máme

$$S_3 - S_2 = l \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1} \cdot a^{m+1} \cdot (a^m - 1),$$

a podobně odečtením **2** MINUS **1** máme

$$S_2 - S_1 = l \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1} \cdot a \cdot (a^m - 1).$$

Dohromady dělením obou rovnic máme (téměř vše se „potluče“!!!)

$$\frac{S_3 - S_2}{S_2 - S_1} = a^m \implies a = \left(\frac{S_3 - S_2}{S_2 - S_1} \right)^{\frac{1}{n}}.$$

Dále např. z rovnice pro **2** MINUS **1** určíme

$$l = \frac{(S_2 - S_1)(a - 1)}{a(a^m - 1)^2}$$

a z rovnice **1** vypočteme poslední neznámou

$$k = \frac{1}{m} \cdot \left(S_1 - l \cdot a \cdot \frac{a^m - 1}{a - 1} \right).$$

Tato metoda, která hraním se se součty odvodila vzorce pro výpočet a , l , k (poslední tři vzorce v uvedeném pořadí), v našem příkladu prodeje CD dává překvapivě lepší výsledek, než MNČ s logaritmizací i než MNČ s vahami:

Pro $m = 3$ máme odhady $S_1 = 3 + 10 + 15 = 28$, $S_2 = 21 + 35 + 42 = 98$, $S_3 = 58 + 81 + 110 = 249$, odkud lze určit $a = 1,292061$, $l = 11,81813$, $k = -10,8313$ – to je výsledek ,který je včetně perfektně nejnižšího součtu čtverců uveden už na str. 32.

V rámci procvičení tohoto tématu můžete vypočíst ze skript [1], str. 83, příklady 6.8, 6.9, 6.10.

Literatura

- [1] Fajmon, B., Růžičková, I.: Matematika 3. Skriptum FEKT VUT v elektronické formě, Brno 2003. Počet stran 257 (identifikační číslo v informačním systému VUT: MAT103).
<http://www.rozhovor.cz/souvislosti/matematika3.pdf>.
- [2] Zapletal, J.: Úvod do analýzy ekonomických časových řad. Skriptum FEI VUT, PC-DIR Real, Brno 2000.